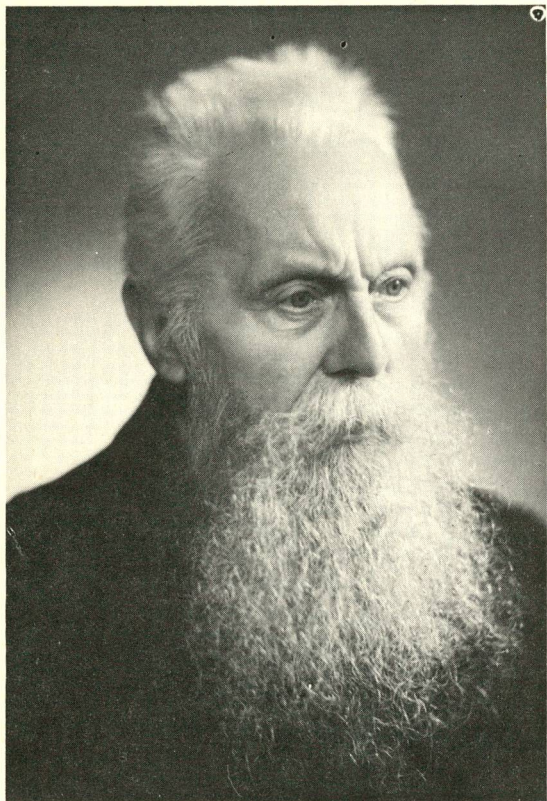

PEE, Julius, leraar (Gent 19 april 1871 - Lokeren 12 maart 1951).

Pée genoot lager onderwijs aan de stadsschool van de Onderstraat te Gent en volgde humaniora aan het Koninklijk Atheneum aldaar. Aan de Gentse universiteit studeerde hij Germaanse filologie en promoveerde in 1894 op een dissertatie over *Multatuli* tot doctor in de Germaanse talen. Na een verblijf in Bonn was hij leraar, achtereenvolgens

te Brussel, Hasselt en Brugge, waar hij waarnemend studieprefect werd. Hij was daarna nog leraar te Gent en studieprefect te Diest. Na het bereiken van de leeftijdsgrens voor dit ambt vestigde hij zich definitief te Lokeren (gehucht Staakte).

Al in zijn studententijd trad Julius Pée op als een vurig Vlaamsgezinde. Hij maakte deel uit van het eerste University-Extension-comité, dat in 1891-'92 te Gent een actie voor hoger onderwijs voor het volk begon: In de almanakken van het vrijzinnig studentengenootschap 't Zal wel Gaan komen in de jaren dat Pée aan de universiteit studeerde, verscheidene bijdragen van hem voor, getekend met Pettel. Op 1 mei 1892 hield hij op de feestvergadering van het Brugse Willemsfonds namens de vrijzinnige studenten een referaat over de nood aan een Vlaamse universiteit.

Pée was een vooraanstaand lid en medewerker van het Willemsfonds. Als uitstekend Multatuli-kenner publiceerde hij belangrijke werken over Edward Douwes Dekker en gaf hij menige voordracht over deze auteur, wiens werk dezelfde geest ademde als die Pée bezielde. Pée noemde hem „de beeldenbreker”. Bij zijn leerlingen stond Pée bekend als een overtuigde Vlaming. Tijdens de Eerste Wereldoorlog had hij, in afwezigheid van de titularis van het ambt, aanvaard waarnemend prefect te zijn van het Koninklijk Atheneum te Brugge. Na de oorlog moest Pée, die de daden van de activisten over het algemeen afkeurde, zich voor zijn houding tijdens de bezetting verantwoorden. Er werden geen gerechtelijke maatregelen tegen hem genomen, maar hij wenste niet langer te Brugge te blijven als collega van de anti-Vlaamse man die tegen hem een klacht had ingediend. Hij werd als leraar naar Gent overgeplaatst : als leraar een promotie, als waarnemend prefect een degradatie. Later werd

hij studieprefect te Diest. Op 31 augustus 1947 werd dr. J. Pée op initiatief van het Brugse Willemfonds te Brugge gehuldigd.

WERKEN: Artikelen in *De Vlaamsche Gids*; - *Brieven van mevr. E.H. Douwes-Dekker aan mevr. Stephanie Etzerodt...* (1895); - *Moderne sprookjes van Rudolf Baumbach* (1897); - *Mevrouw Courtmans* (1933); - *Multatuli en de zijnen* (1937); - *Multatuliana* (1937); - *Multatuli, de beeldenbreker - een keur uit Multatuli's werk* (met L. Roelants, 1938); - *Keur uit Multatuli* (met L. Roelants, 1938); - *Multatuli - Reisbrieven aan Mimi* (1941); - *De brieven van Multatuli aan Vosmaer* (1942); - *Keur uit de Brieven van Multatuli* (1944); - *Bibliografie over Multatuli*, in *Tijdschrift voor levende talen* (1946, p. 270-286).

MARCEL BOEY